

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 litera (a) din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”), care face trimitere la articolul 1 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, trebuie interpretat în sensul că constituie un „serviciu al societății informaționale”, în sensul acestor dispoziții, un serviciu de intermediere care constă, cu ajutorul unei aplicații pentru smartphone, în punerea în legătură, în schimbul unei remunerații, a unor persoane care doresc să efectueze o deplasare urbană și a unor șoferi de taxi autorizați, pentru care prestatorul serviciului menționat a încheiat în acest scop contracte de prestare de servicii cu acești șoferi în schimbul plății unui abonament lunar, dar nu le transmite comenzile, nu stabilește prețul cursei și nici nu îl percepe de la aceste persoane, care îl plătesc direct șoferului de taxi, după cum nici nu exercită un control asupra calității autovehiculelor și a șoferilor lor și nici asupra comportamentului acestora.
- 2) Articolul 1 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2015/1535 trebuie interpretat în sensul că nu constituie o „reglementare tehnică”, în sensul acestei dispoziții, o reglementare a unei autorități locale care condiționează furnizarea unui serviciu de intermediere având ca obiect, cu ajutorul unei aplicații pentru smartphone, punerea în legătură, în schimbul unei remunerații, a unor persoane care doresc să efectueze o deplasare urbană și a unor șoferi de taxi autorizați și care intră în sfera calificării drept „serviciu al societății informaționale”, în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2015/1535, de obținerea unei autorizații prealabile, care este deja impusă celorlalți prestatori de servicii de rezervare taxi.
- 3) Articolul 56 TFUE, articolul 3 alineatele (2) și (4) din Directiva 2000/31, precum și articolul 16 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne trebuie interpretate în sensul că nu se aplică unui litigiu în care toate elementele relevante se limitează la interiorul unui singur stat membru.

Articolul 4 din Directiva 2000/31 trebuie interpretat în sensul că nu se aplică unei reglementări a unui stat membru care condiționează furnizarea unui serviciu de intermediere având ca obiect, cu ajutorul unei aplicații pentru smartphone, punerea în legătură, în schimbul unei remunerații, a unor persoane care doresc să efectueze o deplasare urbană și a unor șoferi de taxi autorizați și care intră în sfera calificării drept „serviciu al societății informaționale”, în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 2000/31, care face trimitere la articolul 1 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2015/1535, de obținerea unei autorizații prealabile, care este deja impusă celorlalți prestatori de servicii de rezervare taxi.

Articolele 9 și 10 din Directiva 2006/123 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru care condiționează furnizarea unui serviciu de intermediere având ca obiect, cu ajutorul unei aplicații pentru smartphone, punerea în legătură, în schimbul unei remunerații, a unor persoane care doresc să efectueze o deplasare urbană și a unor șoferi de taxi autorizați de obținerea unei autorizații prealabile desfășurării activității lor, atunci când condițiile de obținere a acestei autorizații nu răspund cerințelor prevăzute la aceste articole întrucât impun în special cerințe tehnice neadaptate la serviciul vizat, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

(¹) JO C 164, 13.5.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 3 decembrie 2020 – Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal/Consiliul Uniunii Europene

(Cauzele conexate C-72/19 P și C-145/19 P) (¹)

(Recurs – Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Egipt – Înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Menținerea numelui recurenților – Decizie a unei autorități a unui stat terț – Obligația Consiliului Uniunii Europene să verifice că această decizie a fost luată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă – Obligația de motivare)

(2021/C 35/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

(Cauza C-72/19 P)

Recurenți: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal (reprezențanți: Lord Anderson, QC, M. B. Kennelly, QC, M. J. Pobjoy, barrister, precum și G. Martin, C. Enderby Smith și F. Holmey, solicitors)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial J. Kneale și V. Piessevaux, ulterior A. Antoniadis și V. Piessevaux, agenți)

(Cauza C-145/19 P)

Recurenți: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, în nume propriu, precum și în numele Suzanne Saleh Thabet și al Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, toți trei moștenitori ai domnului Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (reprezentanți: Lord Anderson, QC, M. B. Kennelly, QC, M. J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith și F. Holmey, solicitors)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial J. Kneale și V. Piessevaux, ulterior M. Balta și M. V. Piessevaux, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 22 noiembrie 2018, Saleh Thabet și alții/Consiliul (T-274/16 și T-275/16, nepublicată, EU:T:2018:826), în măsura în care prin aceasta Tribunalul a respins acțiunile având ca obiect anularea Deciziei (PESC) 2016/411 a Consiliului din 18 martie 2016 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt și a Deciziei (PESC) 2017/496 a Consiliului din 21 martie 2017 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt.
- 2) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 12 decembrie 2018, Mubarak/Consiliul (T-358/17, nepublicată, EU:T:2018:905).
- 3) Anulează Deciziile 2016/411 și 2017/496, în măsura în care acestea îi privesc pe doamna Suzanne Saleh Thabet, pe domnia Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak și Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, precum și pe doamnele Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh și Khadiga Mahmoud El Gammal.
- 4) Anulează Decizia 2017/496, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/491 al Consiliului din 21 martie 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt, Decizia (PESC) 2018/466 a Consiliului din 21 martie 2018 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt, și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/465 al Consiliului din 21 martie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt, în măsura în care aceste acte îl privesc pe domnul Mohamed Hosni Elsayed Mubarak.
- 5) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în procedura în primă instanță, cât și în prezentele recursuri.

(¹) JO C 155, 6.5.2019.
JO C 148, 29.4.2019.